

ORTA ÇİZGİDEYİZ

Nureddin Yıldız'ın 22.11.2015 tarihli 253. Pazar Dersi'dir.

Elhamdülillahi Rabb'il Âlemin ve sallallahu ve selleme ala seyyidina muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Değerli Kardeşlerim,

Şu elimdeki “keçeli kalem” diye bir kalemdir. Genelde bu gördüğünüz çizilmiş kâğıtta olduğu gibi okunan yazıda dikkat çekmek istenen yerlerin altı veya yazının üstü çizilir. Mesela: Bakkal, borcunu erteleyenleri bir renkle çizer. Ondan sonra üç aydır borcunu erteleyenleri mavi bir renkle çizer. Sonra hızlı bir şekilde sayfaları karıştırarak üç aydır ödeme yapmayanları mavi renktekilerle yakalar. Böylece beş yüz sayfalık bir kitabı iki dakikada toplayabilir. Daha çabuk anlamasına ve daha çabuk görmesine yardım eder. Bu çağdaş bir uygulama. Eskilerimizin kurşun kalemi bile yoktu ki; keçeli kalemle altını çizecek, üstünü çizecek bir vakitleri olmadı.

Mesela: Bir sayfada üç dört renk olabilir veya beş yüz sayfalık bir kitabı-defteri sadece sarı bir keçeli kalemle çizerler. Modern bir imkân, bir fırsat.

Bugün biz burada keçeli kalemleri, başımızdaki sıkıntılardan birisini çözmeye malzeme olarak kullanacağız.

Değerli Kardeşlerim,

Şu elimdeki, Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim'dir. Elhamdülillah kitabımız Kur'an-ı Kerim'in bütün dertlerimize deva olduğuna, kitabımızla Rabbimiz'in ipine sarıldığımızı, kitabımız sayesinde cennete gireceğimize tereddütsüz imanımız vardır.

Kur'an-ı Kerim'lerin fihristi yoktur. Sadece surelerinin adı olur. Çünkü Kur'an'a iman eden asıl mü'minler, ashâbı kiram ve onların peşinden gitme sevdasında olanlar; Kur'an-ı Kerim'i, “İçinden Bedir Gazvesi bölümünü okuyalım.” diyerek ansiklopedi gibi görmedikleri için “Yahu baksana Bedir Gazvesi hangi bölümdeydi?” diyerek fihristini açıp aramıyor. Ansiklopedik olmadığı için B maddesine de bakmıyor. Fihristini açıp “Yüz on yedinci sayfadaymış.” demezler hiçbir zaman. O şekilde görülmez Kur'an-ı Kerim.

Konumuz itibari ile değil, sadece bir dipnot gibi söylüyorum. Kur'an-ı Kerim'den ayet alıp bir yere yazıldığında “13/7” şeklinde yazılmasını da bir türlü sindiremedim içime. “13/7” yani; 13. surenin 7. paragrafı, 7. ayeti gibi. Bu bana ezici ve kompleksli bir alıntı gibi geliyor. **Ashap mantığı ise: “Bakara Sure-i Celilesi, dokuzuncu ayeti” “Enfal Suresi, altıncı ayet” denmeli.**

26/13. Arsa paftası mı çiziyorsun? Anlamsız şeyler bunlar. “Bir günah, bir vebal, bu oryantalisttir, dinden çıkmadır.” manasında demiyorum. Ben bir türlü içime sindiremediğim ifadeyi söylüyorum: 16\23. Oda numarası, pafta numarası gibi böyle şeyler. “Hicr Suresi, sekizinci ayet” demek, Ashâbı kiram düzeyi.

“Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de kaç başlık vardır?” diye inceleyecek olsak hiç değilse ana başlık itibari ile yüz başlık vardır.

Mesela: Namaz, oruç ve zekâtı “İbadet” diye bir başlık altına alalım. Cihat var. Aile var. Tarih var. Eski ümmetler var. Peygamberler var. Yüz başlık desem, alt başlıklarıyla beraber iki-üç bin başlık olur. Altı bin küsur ayetin neredeyse her biri, bir başlık zaten. Kur'an-ı Kerim, bu şekilde yüzlerce hatta binlerce başlık altında incelenebilir. Yeri geliyor bir ayetten yedi-sekiz başlık çıkıyor. Namazı anlatıyor, o arada oruca temas ediyor; o arada takvadan, ahlaktan bahsediyor. Orucu anlatırken Ramazan'dan bahsediyor. Ramazan'dan bahsederken yatak odasına geçiyor.

Allah, kitabını murat buyurduğu gibi yazmıştır. Bize indi, emanetimiz. Kur'anımız "Ben Ümmet-i Muhammed'denim." diyen her Müslüman'ın kıyamet sabahına kadar tek, yegâne kitabıdır. Hidayet kaynağıdır. Allah'tan hayâ eden, utananların hepsinin kaynağıdır. Gayba iman edenlerin kaynağıdır. Dolayısıyla buna tutunan, bunu bağına basan "Kitabımdır." diyen dünyada huzur bulur; ahirette Rabbi'ni bulur, cenneti bulur.

Kardeşlerim,

Bu keçeli kalemlerle bir test yapacağız şimdi. Kur'anımızın üzerinde bu kâğıtlarda yaptığım gibi rengârenk "şu ayetler sarı, öbürler turuncu" şeklinde bir uygulama yapılmaz. Hatta yine şahsi kanaatimdir, şahsi bir uygulama. Böyle fukahanın kanaati olarak söylemiyorum. Kitabımız Kur'anımızda Allah Teâlâ'nın isimlerinin farklı bir renkle yazılması da ashâbı kiramın bildiği bir şey değildir.

Kur'anımız, Lafza-i Celal'ler -Allah'ın ismi- kırmızı yazılarak daha güzel hâle getirilemez. Kur'anımız, gözyaşları kırmızılaştığı zaman aktif kitap haline gelir.

Cicili bicili şeyler çocuk kitaplarına konur. İlkokul kitaplarında kelimeler rengârenk olur. Hiçbir üniversite kitabında filan ismin kırmızı yazıldığını görmedim. Yabancı dil kitaplarına da farklı renkler konur. Kur'an-ı Kerim'i hangi düzeyde gördükleri için Lafza-i Celal'leri kırmızı yazdıklarını ben otuz yıldır anlayamadım. Anlayamadığım için de karışmıyorum ama ben biiznillahi Teâlâ mushaf bassam o renkliliği koymam çünkü Kur'an'ım, ona muhtaç değil.

Bir kardeşimize bunu söylediğimde "Yahu, insanlar etkilenip daha çok okuyorlar." dedi. Musaf'tan daha çok yazının renklerinden etkilenmişlerdir.

Rengârenk hoca bul, o renklendirsin Kur'an'ı!

Mü'minlerin derdiyle dertlenen, Yasin parası almayan, o parayı zehir görüp çocuklarının sofrasına koymayan, Allah'ın kitabından bir ayet öğretilince mutluluktan o gece uyuyamayan hocayı bul; o zaman Kur'an çiçek açar o toplumda. Kur'an çiçek açar! Alan ele sahip olan hocanın bulunduğu yerdeki renkli yazılmış Kur'an'dır. Veren ele sahip olan hocanın bulunduğu yerde ise Kur'an'ı seksen renk yapsan yine cazip olmaz.

Kardeşlerim,

"Kur'an-ı Kerim'in üzerinde böyle rengârenk uygulama olmaz." diye tespit ediyorum ama sanal bir şekilde sizinle bir paylaşım yapacağım. Şu elimde gördüğünüz keçeli kalemler rengârenk. Yapılmaz ama izah etmek için yapılırsa diye bir başlık açıyorum.

Cihad Ayetleri Testi

Şu elimdeki mavi renkli keçeli kalem. Elime Mushaf'ı Şerif-i alıp Fatiha Suresi'nden itibaren "cihad" kelimesi geçen ayetleri bu renkle tıpkı bakkalın veya marketçinin ödemesini geç yapanların isminin üstünü böyle bir renkle çizdiği gibi çizsem.

Mesela; Cihad ayeti geçiyor onu mavi ile çizsem. Sonra kadınla ilgili aile ilgili çocukla ilgili ayetleri de böyle bir turuncu renkle çizsem. Böyle bir uygulama yapsam. Kitabım'da böyle bir uygulama yapılamaz; "sam, sum" diyorum. "Olsa, yapsam..." Mesela: Cihad ayetlerini, kâfirlerle savaşın ayetlerini mavi renk bir keçeli kalemle çizsem.

Kur'an-ı Kerim'de yaklaşık olarak yüz elli yerde cihadın fiilen emredildiği ayet var. Şu elimizdeki Kur'an-ı Kerim'in kimi üç satırlık kimi bir sayfalık uzun uzun ayetleri var.

Ciddi psikolojik bir test yapıyoruz. Sadece cihadla ilgili ayetleri özellikle mavi bir renkle çizsem sonra da “Allah’ın kitabı bana ne diyor?” diye bir soru sorsam. Benim çizdiğim şeyler üzerinden hızlı bir şekilde incelemeye kalksam. Bu kitaptan ne görürüm ben? Sadece cihad görürüm. Sadece cihad görürüm. Mavi renk kalemle çizdiklerim psikolojik olarak var diye gözüme batan şeyler olur. Ondan sonra hiç kimse bana cihad dışında bir şey anlatamaz Kur’an’dan.

Yüz elli-iki yüz tane cihad ayetini, bu sayı cihadın farklı çeşitleri ile beraber üç yüzü geçer. Üç yüz tane ayet demek, hemen hemen her sayfada bir yerin mavi renkle çizilmiş, üstü karalanmış olması demek. Ben “Kur’an’da ne var?” diye Kitabım’ı taradığım zaman sadece bunun çizdiği-karaladığı yerleri görürüm.

Her türlü haramı işlediği halde mücahit böyle yetişiyor! Bunun psikolojik testi budur işte. Haramın her türlü var, sıkıştı mı da “Kâfir bu adam!” diye faizini de alıyor. “Senin nikâhın yok.” denince “Gavur bunlar zaten.” diyor. “Adamı öldürdün.” deniyor. “Cihad emretmişti Allah.” diyor.

Esasen insanlığın kıyamete kadar hidayeti için gönderilmiş bu kitap, birinci ayetinden son ayetine kadar insanlığın kurtuluş reçetesidir ama şu keçeli kalemle bunun belli ayetlerini çizen ne yaptı biliyor musunuz? Eczaneye girip “Neresi depresyon ilaçları bölümü buranın?” dedi. “Şu bölüm depresyon ilaçları.” dediler. “Buradaki bütün ilaçları bana verin.” dedi. Onları büyük bir torbaya doldurdu, gitti. Sırayla onları yedi. İyileşmek bir kenara yaşama umudu yok bunun.

Cennet Ayetleri

Mesela; Cennet ayetlerini, Allah Teâlâ’nın cennetteki huri ihsanını, cennetin o güzel tatlı âlemini şu sarı kalemle çizelim. Kur’an-ı Kerim’deki beş yüzden fazla ayet cennetten, cennetteki aile hayatından bahsedip duruyor. Sadece o ayetleri Fatiha’dan itibaren sarı renkle çizsem sonra da bu kalemi kullanmasam bile “Kur’an’da ne var?” diye hızlı bir şekilde taradığımda “Allah, cennet! Başka bir şey yok ki.” derim. Kur’an’ımız, otomatik olarak sadece cenneti anlatan bir kitap haline gelir.

Bu da ne yapmıştı? Eczaneye girmiş, “Bu eczanede uyku ilacı var mı?” demiş. “Şu bölüm uyku ilacı” demişler. “Onları bana verin” demiş, almış. Hepsini yemiş, bir daha uyanmamak üzere uyumuş kalmıştır o. Durup dururken Kur’an ne hâle gelmiştir? Onun gözünde dünyasız bir cennet anlatmaya başlamıştır. “Ya bir bakalım Kur’an’da ne var?” “Bakalım.” “Bak, ne var?” “Cennet, cennet, cennet, cennet, cennet, cennet...” Allah Allah hiçbir şey kalmadı. Cehennem gitti. O, Kur’an yüzünden cehennemi inkâr eden adam hâline gelir. Bir ilaç etkisi kadar da tehlikelidir. Kur’an da böyledir.

Cehennem

Aynı şekilde şu rengi alalım. Cehennem ayetlerini tespit edeceğiz. Nerede cehennem ayeti varsa onun üstünü çezeceğiz. Kur’an’da böyle bir şey yapmak caiz değil. Bizim Kur’an’ımız canımızdan değerli. Misal olsun “böyle yapsak, yapılsa” manasında konuşuruz. Şu renk kalemimizle de cehennem, ateş, azap, Allah’ın kahretmesi, helak etmesi, eski ümmetleri nasıl helak ettiği şeklindeki ayetleri çizsek -bunlar, en az bin ayettir- bu kalemi de bir kenara koysak. Sonra da Kur’an’ımda ne olduğunu taradığımda cehennem, cehennem, cehennem, cehennem, cehennem, cehennem... “Allah Muhammed aleyhisselama ne gönderdi?” Cehennem kataloğu. Kur’an’da o zaman hiç başka bir şey yok.

Bu, bu kalem yüzünden olmadı, Mushaf yüzünden de olmadı. Benim bu kalemle Mushaf’ı birleştirme hatamdan oldu. **Basiretimi ve anlayışımı bir konuya daraltınca Kur’an’da sadece onu buldum.** Boynu bükülmüş “Biz cehennem kütüğü olarak yaratıldık, boşuna uğraşıyoruz.” diyen insanların başına gelen musibet budur.

Zikirten Örnek

Allah'ı zikretmek Őu kitabın varlık nedenidir. Zikrullah, Allah'ı zikreden veli kulları bu kitabın koruması altındadırlar. (Yunus, 62)

آلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Onların sigorta kitabıdır ama bu içinde Firavun'un adı da bulunan bir kitaptır. Bir Müslüman'a Őöyle pembe renkli bir keçeli kalem verip "Zikrullah, Allah'ı zikretmek, salih kullarının yanında olmakla ilgili ayetleri çiz." desek yaklaşık bir sekiz yüz, dokuz yüz ayet de o çizir. Sonra da "Ne var bu kitapta, bize bir brifing ver." desek, "bismillahirrahmanirrahim" diye başlasa "Allah'ı zikir, Allah'ı zikir, Allah'ı zikir, Allah'ın zikir, lailaheillallah, subhanellallah, lailaheillallah..." der. "Cihad nerede?" "Kur'an'ımızda öyle bir Şey yok." Çünkü çizili bölümünde yok. Peki, bunda sakınca var mı? Beraber test edelim. Bunda sakınca var mı, yok mu?

Su Testi

Su hayat mıdır, değil midir? Sudan yaratıldık. Her Şey sudan yaratıldı.

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

Kur'an ayeti! Allah, "Her Şeyi sudan canlı yaptık." (Enbiya, 30) buyuruyor. Su olmasa canlı olmaz. Ağaç da buna dâhil ot da dâhil. İki hafta su görmeyen çimen bile kuruyor. Madem su hayattır her gün seksen litre su içelim mi? Bu sefer su zehirlenmesinden mezarı boylarsın. Zehir gidermek için de su kullanılıyor. Çok su içince de su zehirlenmesi oluyor. İnsan ağırlığı kadar su içerse bağırsakları da gider. Ciğerleri su olur. Ama su hayattı hani? Yerli yerinde kullanıldığı zaman hayattır, yoksa ölüm nedeni olur.

Kardeşlerim,

Müslümanlar olarak Allah'ın kitabını elimizdeki keçeli kalemlerle renklendiremeyiz. Bu Allah'ın kitabıdır. Hayattır bu. Ölümle ilgili ayetleri de Őöyle bir renkle çizeyim ben sonrada benim üstüne bu renkle çizdiğim ayetleri toplasın bir insan, bu hayattan umudu keser. Allah'tan daha iyi ölümü bilen var mı? Yok. Öldüren de Allah, yaşatan da Allah'tır. Allah'ın ayetlerindeki ölümle ilgili hakikatleri bir insan, derli toplu görünce yaşamaktan nefret eder. Dünyanın güzelliği Allah'ın onu ne kadar tatlı yarattığı ile ilgili elli altmış tane ayet var. "Dünya tatlıdır, ziynetlidir, Őu güzel bu güzel." O ayetleri derleyip toparlasan "Boş ver mezarlığı, Allah'ın anlattığı Őu dünyaya bak." deyip dünyaya insan secde eder.

Kardeşlerim,

Őu gördüğümüz Allah'ın kitabı Rabbimiz'in bizdeki ipi, umudumuz, dinimiz, Őeriatımız ahlakımız, hayatımız, huzurumuz, evliliğimiz; her Őeyimiz ama boşanma nedeni de olur bu Kitap. Kadınların Yusuf aleyhisselama yaptıkları, Lut aleyhisselama yaptıkları, Nuh aleyhisselama nasıl bunalttıkları, Efendimiz aleyhisselama neler yaptıkları gibi kadınların fitne olduğunu anlatan ayetleri çizeyim. Sonra o ayetleri oku, kadını da dünyada köprüden at, Kur'an "Allah'ın belası" diyor işte, at gitsin, at gitsin. "Sen ne yapıyorsun?" "Allah'ın kitabını yaşıyorum(!)"

Nemrut'tan, Firavun'dan, Haman'dan, Karun'dan isim vererek, vermeyerek Allah Teâlâ'nın zikrettiklerinden despot insanları -ki bunların büyük bölümü erkek- da bir kalemle çizsem ve bir

kadının eline versem, “Allah’ın kitabını oku bakalım.” desem, “Bu erkek neslinin bu dünyada olmaması lazım. Yoksa iman olmaz, Allah diyor.” demeye başlar.

Kardeşlerim,

Bir cümleyi söylemek için bunları söylüyorum. Kur’an sayesinde bir insan sapık olabilir. Eczaneden aldığı ilaçlarla bir insanın felç olduğu gibi. Buradan şu noktaya gelmek istemiyorum. Her ne kadar öyle bir başlık açılabilirse de bugünkü konumuz o değil. Yani demek ki Kur’an’ı âlimlerden başkası tutmasın. Hele kadınlar hiç tutmasın. İlahiyat mezunu olmayan erkekler de zaten tutmasınlar, onların işleri güçleri var. Çocuk zaten tutamaz. Bu Kur’an-ı Kerim ne olacak? Bu Kur’an’ı ne yapacağız? Böyle bir iddiada bulunulamaz. Ama **“Bu ilaç, çoluk çocuğun oynayacağı ilaç değil.” bunu söylememiz lazım.**

Keçeli kalemler çizer gibi ayet çizemezsin sen. Beşinci suresindeki ayetle, yirmi beşinci suresindeki ayet; yüzüncü sayfasındaki bir ayetle, beş yüz onuncu sayfasındaki bir ayet, belki otuz-kırk ayet, belki yüz, iki yüz ayet birleşerek bir hüküm çıkıyor. Sana öksürük için ıhlamur kokan bir şurup veriyorlar ama ıhlamur onun içindeki en az etken madde. Onun dışında o ilacın içinde daha neler var. Kur’an’dan da “öksürük ayeti” diye bir ayet çıkarıp aldın mı, öksürüğün kesilmez. Gıcık bile olursun.

İsim vermeden, sizi ayrıntılara daldırmadan bugün dünya üzerinde Müslüman olduklarını söyledikleri ve zannettiğimiz pek çok kitlenin dinimizi ve Şariatımızı Kur’anımızın adını kullanarak toplumun yüzüne çıkamayacak hâlde getirirken, hangi hâleti ruhiyeye yaptıkları izah edilirken anlaşılması gereken husus budur kardeşler. **Elinde tespihle otuz senedir, yirmi dört saat Allah’ı zikrettiği hâlde çocuğu fasık yetişmiş, facir yetişmiş bununla etkilenmeyen insanlar neden bunu Allah için yaptılar onu anlatmaya çalışıyorum.**

İslam ve İslam’ın kitabı olan Kur’an, hayat kitabıdır. Hayat da dengenin adıdır. Su, ekmek en önemli en değerli şeylerdendir. İki dakika havasız kalan ölüyor. İyi o zaman, iki de bir benzincilere girip lastiğe hava basar gibi burnumuzdan hava basalım. Ciğerlerimiz patlasın, orada ölelim o zaman. Burnun filtreleyip ciğerlere götürdüğü hava gereklidir. Öleceksen de zaten hastanelerde sana uyduruk bir oksijen basarlar, ölmeyecek kadar.

Takva Sabırladır

Allah’ın kitabı hayatımızdır. Hayat denge üzerine kurulduğunda hayattır. Aşırılığa kaçırıldığında hayat değildir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem huzuruna getirilen bir haberde “filanca Allah korkusundan güneşin altında duruyormuş.” demişler. Yani adam, cehenneme gitmesin, cehenneme gidecek işler yapmasın diye dünyada kendine mini bir cehennem yapmış. Ne takva maşallah. Efendimiz aleyhisselatu vesselam “söyleyin, otursun.” buyurmuş yani bu eylemi bıraksın. Açlık eylemi yapar gibi eylem yok. **Çilehanelerde çile çekerek değil, hayatın içinde sabrederek kul olmak mümkündür. Çilehanedeki çile yerine, hayatın içinde sabır daha zor bir çiledir.** Ringden kaçarak minderden kaçarak galibiyet kazanılmıyor. Minderin üstünde pehlivanı yeniyorsun ve galip oluyorsun.

Aziz Kardeşlerim,

Umuyorum ve Rabbim’den iki şey niyaz ediyorum. Birincisi; Mushaf’ımızı tahkir etmek -haşa-basit benzetmelere alet etmek için hata işlememişimdir. Ve inşallah dilerim Rabbim’den geçmişimizdeki filanca uygulamaya, filanca büyüğümüze hakaret olabilecek bir söz vardır düşüncesiyle bu örneği basite almıyoruzdur. Elbette kalbinde maraz bulunan için “vay be Kur’an-ı Kerim’i bu projede keçeli kalemlere kurban ettiler.” filan da denebilir. Herkesin Rabb’i var ve herkes Rabbi’nin huzurunu bir gün dikilecek. Kim keçeli yaptı, kim boyalı yaptı o zaman belli olacak.

Kardeşlerim,

Bu Kitabımız'ın dengede tuttuğu ve bizim de ancak o dengeyi sağlayabildiğimiz zaman, aile sahibi iyi bir mü'min, vakıf sahibi iyi bir mü'min cemaatle namaz kılan cami erbabı olabileceğimiz **bir numaralı denge unsuru, Allah'ın rahmetiyle azabının arasında dengeyi sağlamaktır.** Kur'an-ı Kerim'i "ey rahmet kitabı" diye başlayıp sadece rahmetiyle ananlar biraz önce örneğini verdiğim boyalamayı yaparlar. O ayetleri yok sayıp cehennemi, azabı, eski ümmetlerin helakını, "Lut aleyhisselamin kavmi göklerden nasıl fırlatılmış, filan ümmet nasıl boğulmuş, Nuh aleyhisselamin çocuğu suda nasıl boğulmuş gibi" sadece bu ayetler üzerinden alanlar da akıllarınca mü'minlik yapmak, mü'min nesil yetiştirmek, çocuğunu mü'min olarak düşünürken, ödlelikten dolayı serseri dolaşan ve cehenneme kütük olan bir nesil yetiştirir.

Üçlü Sacayağı

Hâlbuki bu Kitabımız, bize bir siyaset öğretiyor. Eğitimde, aile ilişkilerinde, sosyal toplum yapımızda, camimizde, iş yerimizde, Allah ile bağlantımızın üç sacayağı var kardeşlerim. Üç ayaklı bir sacayağıdır bu. **Sevmek, korkmak ve umut taşımak. Allah'ı seveceksin, Allah'tan korkacaksın, Allah'a umut bağlayacaksın.** Bunlardan birini düşürdüğün zaman mü'min olarak da yaşayamazsın. Allah'ı sevme duygusu, cehennem korkusunun karşıtıdır. Cehennemden korkmak, cennet sevgisinin karşılığıdır.

Filan asırda doğmuş sekülerist bir toplumda büyümüş, ahlakın yok sayıldığı bir toplumda gelişmiş, ticaret yapmış, evlenmiş, çocuk sahibi olmuş biri gibi basit, berbat bir kul bile böyle bir Allah'ın kulu olduğu için cennet umudu taşır.

Ben aşağılara düşsem de Allah en büyüktür. Hiç kimsenin cürmü -İblis bile olsa- Allah'ın rahmetinin üstünde değildir. Allah'ın rahmeti her şeyi kuşatmıştır ancak bu rahmet, bir sürahinin içine konup istediğimiz gibi bardağa boşaltabileceğimiz bir rahmet de değildir. Bu rahmetin bizimle bağlantısını canlı tutmak da umuttur.

Kardeşlerim,

Allah'ı sevmeyen Müslüman olabilir mi? Cehennemden korkmadığını söyleyen Müslüman olabilir mi? Elbette bu soruların cevabı belli: 'olamaz'. Kitabımız Kur'an'ımız ne diyor? "Allah'tan umutsuz kalan ancak kâfirlerdir." (Yusuf, 87) diyor. Demek ki bizim işleyebileceğimiz en büyük suçlardan biri; kendimize cennette yer ayırmamaktır. Bu; sun'î tevazudur, sahte tevazudur. "Biz kim cennet kim!"

Peygamber aleyhisselamı öldürmek için teşebbüs eden, hareket eden, ordu kuran, üstelik de "Muhammed'i öldürdüm." diye bağırarak şimdi cennetlerin Firdevs'lerinde keyfi sefa sürüyorlar. Allah'ın büyüklüğü budur zaten.

Çocuklarımızı cennet şımarığı olarak yetiştirme hakkımız yoktur. Cehennem ödleliğinden namaz kılamayan çocuk yetiştirme hakkımız da yoktur. "Kılsana namaz." dediğinde "Biz kılsak daha fazla günah kazanırız. Biz kim namaz kim ya!" diyen çocuk aslında şeytanın tuzağına atılmış ve yanlış eğitime kurban edilmiş çocuktur. İblis akıllanıp tevbe edecek olsaydı Allah ona bile kapısını açmıştı. Bir peygamberle asırlarca savaşmış "Boş ver senin Rabbin beni yakalayamaz, tepelere çıkarırım ben." diyen Nuh aleyhisselamın çocuğuna bile Allah Teâlâ rahmet kapısını açmıştır. Girseydi o da kurtulacaktı.

Kardeşlerim,

Maide Suresi'nin doksan sekizinci ayetini vakfi olan kardeşlerimiz, derneği olan kardeşlerimiz, camilerdeki imam efendi kardeşlerimiz; büyük bir levha yaptırıp caminin kapısına, vakfın girişine, ders kitaplarımızın başına, akide kitaplarımızın başına, Allah, peygamber, cennet cehennem öğreten ayetlerin bulunduğu kitapların başında slogan ayet olarak tutmak zorundayız. Müslümanlığımızı da bu ayetle test edebiliriz, hiçbir sakıncası yok. Allah'ı ne kadar tanıdığımızı da bu ayet gösteriyor. Nefsimiz, yani sadece biz ve Rabbimiz baş başa kaldığımız bir gece namazı sahnesinde bu ayet üzerinden cennetimizi de cehennemimizi de görebiliriz. Kur'an böyle bir kitaptır zaten; bizi dengede tutuyor, bize test yapma imkânı da veriyor.

Kardeşlerim,

El-Maide Suresi'nin doksan sekizinci ayeti bu uçuruma yakalanmadan mümin olarak yaşama dengemizi söylüyor:

إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“إِغْلَمُوا” “Bilin!” Kim bilsin? Kim Kur'an'a tuttuysa; mukabele okuyan, çocuğuna Kur'an öğreten, talebesine mushaf tutturana, kendisi Kur'an okuyan, okuyamasa bile “Kitabım! Rabbim'in emaneti.” diyen herkes. “Bilin, bilin, bilin!” Allah'ın kanununu bilin. Allah'ı tanımak isteyen bilsin.

Allah'a karşı ne durumda olmamız gerektiğini merak edenlere Allah cevap veriyor:

“إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ” “Bilin ki Allah'ın intikamı korkunçtur!” Allah'ın intikamı çok korkunçtur. Ceza verdi mi Allah çok şiddetlidir. “وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ” “Ve yine bilin ki Allah pek mağfiret eden çok merhametlidir.”

Elinde kılıçla ashabi kiramı ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi tasvir edenler, batıl bir iş yapıyorlar. Filan doğum haftasında çiçekler dağıtan, hele kadınlara karşı “Siz ne dersiniz odur.” diyen peygamberi tanıtanlar vallahi yanlış şeyler tanıtıyorlar.

“Allah'ın azabı çok şiddetlidir, öyle bir Allah'ınız var sizin. Yine bilin ki Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.”

Allah, Maide Suresinin doksan sekizinci ayetinde azabıyla rahmetini aynı ayette anıyor. Azabıyla rahmeti aynı ayete sığacak bir Allah'ımız var.

Ateş yakıyor, ateşin içinde serinlikler oluşturuyor; bunu İbrahim aleyhisselamda da gösterdi Allah. Allah budur! Böyle bir Allah'a iman ediyoruz. Bunun dışında “Şu günahtan dolayı toplum şuradadır, buradadır.” diye Ümmeti Muhammed'i Allah'tan koparanlar, cehennemden başka alternatif olmayan bir hayatta yaşadığını zannettirenler, Maide Suresi'nin bu ayetini bir kere okusalardı Allah'tan hayâ edip böyle konuşmayacaklardı.

“Bizim tarikatımıza intisap ettiğin için, hele Ramazan'da bizim vakfımıza bağışta bulunduğun için senden başka cennete girecek kimse yok!” diye palavradan Allah'ın cennetini vadedenler, ikiyüzlü sahtekârlar, kendilerinin bile girip girmeyecekleri belli olmadıkları halde cennetle insanları oyalayanlar; “إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ” ayetini hiç mi okumadınız Kur'an'da?

Güçsüz, kudretsiz, sadece çiçek dağıtan bir peygamber tablosu batıldır. Elinden kılıçtan başka bir şey tutmayan, çoluk çocuk doğrayacak çapta sert görüntülü bir peygamber de yanlıştır. O Allah'ın peygamberi idi. "Azabı şiddetli, aynı zamanda ğafur ve rahîm" olan bir Allah'ın kuluydu.

Müslim'in rivayet ettiği, aynı şekilde Buhari'de de başka bir lafzıyla rivayet edilen bir hadisi şerifte de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: "Allah, kendisi için yüz rahmet yaratmıştır." Yani Allah bir proje çizmiş, "Bu projede yüz tane rahmetim olsun." buyurmuş.

Çok dikkat ediniz kardeşlerim!

إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Bu ayet, azabı da şiddetli, rahmeti de sonsuz olan Allah'ı tanıtıyor. Buyuruyor ki: "Allah kendisi için yüz rahmet yarattı. Bunlardan sadece bir tanesini dünyaya saldı. Koca bir at, doğurduğu yavrusunu dört ayağı ile ezmeden anne gibi kucaklarken bu yüz rahmetten birini Allah dünyaya indirdi, o ata düşen paydan dolayı at dört ayağı ile yavrusunu ezmeden büyütüyor. Bir kedi yavrusunu dişleriyle boynundan tutup sağa sola taşıyor."

Hayvanın sepeti yok, bebek arabası da alamıyor. Kedi yavrusunu nasıl taşıyor gördünüz mü kardeşler? Kedi, fareyi parçaladığı dişleriyle yeni doğmuş bebeğini tutuyor ama yaralamıyor. "Neden?" diyor Efendimiz aleyhisselam. Çünkü Allah yüz rahmet yarattı kendisi için, bunların bir tanesini dünyaya indirdi; milyarlarca kedi yarattı, milyarlarca at yarattı, milyarlarca ana yarattı; hepsine bu rahmetten tek bir pay böldü. Yüzde birini kediler, atlar, katırlar, mandalar, insanlar... Allah'ın bir rahmetini binlerce senedir aramızda taksim ediyoruz.

Sonra buyuruyor ki: "**Geri kalan doksan dokuzunu da ahirette mü'min kullarına ayırdı.**" Bu Allah'ı konuşuyoruz biz. Kimse alkoliği de, camiye de, doksan dokuz kişinin katilini de Allah'ın cennetinden kovamaz.

"Rabbim Allah'tır" diyenlere

Babalar sigara içtiği için çocuklarını evden kovabilirler. Üç kere sözünü dinlemediği için avukata gidip kadını boşayabilirler. Ben babalıktan, ağalıktan bahsetmiyorum; Allah'tan bahsediyorum. "Benim Rabbim Allah'tır." diyenin hangi ahlak üzere olması gerektiğinden bahsediyorum. Şeriatım'ın hangi denge üzerine hayatı kurduğundan bahsediyorum.

Vurdu mu çocuğu yapıştırmış! Allah seni vursaydı yapışacak yer de bulamazdın bu kâinata. "Şedidü'l-ikâb" olan Allah, gafûr ve rahîm olarak mağfîret buyurduğu için sen altmış yaşına geldin. Altmış senedir bu kabadayı küheylan kafanla yaşıyorsun bu dünyada.

Şu Allah'ın rahmetini yok sayanlar... Henüz bir rahmetin ta Âdem aleyhisselamdan demiyorum, ta ilk kedinin yaratıldığı günden beri bu kâinata; o yüzde bir rahmet bölüştürülüp bölüştürülüp kaç katrilyon kere bölündü; bir rahmet ki bütün kedilerle anneler ortak kullanıyor bu rahmeti. **Doksan dokuzu da "Lailaheillallah Muhammedurresûlullah" diyenlere. Bu çaptaki büyük rahmetin doksan dokuzu cehennem önünde dağıtılacak da inşallah cennet göreceğiz.**

Kardeşlerim,

Bu İslam'ı, bir çiçek haftasıyla bir haftaya veya bir mevsime sıkıştırmaktan büyük cinayet olur mu? Allah'ın bu rahmetini bu şekilde değil de daraltılmış bir huniden geçirip anlayanlar nasıl Ümmeti Muhammed'in önderleri, liderleri, gençlerini peşinden sürükleyenleri olabilirler?

Kur'an'ımız; kitabımız, hayatımız ve huzurumuz olduğu halde niye huzursuzluğumuz olsun? Hep şu gaddar keçeli kalemle ayetlerin üzerini çizme yüzünden.

Ashabı kiramı anlatan çocuk kitaplarına bakın; birinin elinde kılıç, öbürünün elinde mızrak, öbürü düşmanı doğuruyor ya da o arada şehit oluyor. Niye Ebubekir'i, niye Halid'i, cenklerin bu büyük kahramanını, dağları yerinden oynatan adamları eşleriyle tasvir etmek ayıp oluyor? Ömer radiyallahu anhunun, Ali radiyallahu anhunun kaç kadınla evlendiğini niye konuşmak ayıp oluyor?

Bir genç babasının yanında yeni evlendiği eşini arayıp "Tatlım seni çok özledim. Geleceğim." dese herhalde bu, Lut aleyhisselamın kavminin ahlakından daha büyük ayıp sayılır. Peygamber aleyhisselam huzuruna gelen gençlere: "Mutlu oldun mu gece?" diye sormuş ama. Tabi ayıplık bizde başka, orada başka! Medine ahlakından, Medine güzelliğinden ve medeniyetinden daha güzel şeyler bulduk sanki.

Aziz Kardeşlerim,

Bu üçayaklı sacayağımız var ya; sev, kork, umut taşı. Sev, kork, umut taşı!

Ağrı Dağı'ndan güçlü bir umudun olsun. Volkan olsun umudun. "Allah beni yalnız bırakmaz." desin. Öyle bir umut taşı. Korkmaya gelince de pireden daha küçük, berbat, bütün dağların üstüne düştüğünü zannet; severken de okyanuslar ırmak olsa senin yanında damla olmayacak kadar büyük bir sevgiyle Allah'ı sev. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, bunu nasıl özetliyor biliyor musunuz?

Cabir radiyallahu anh diyor ki: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin vefatından üç gün önceydi. Yani son sözlerinden biriydi. Bize vasiyet etti: 'Sakin sizden biriniz Allah hakkında, Allah'ın rahmetinin geleceği hakkında umutsuz ölmesin.' diye buyurdu. Peygamber tavsiyesi. Cabir radiyallahu anhunun Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemden duyduğu son söz: **"Rabbim'in rahmeti dedin mi ağzından bal aksın." Şımarma tabi.**

Kardeşlerim,

Bugün burada sizleri Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ashabı kiramla ilgili bir hadisi şerifi tefekkür etmeye davet edeceğim. Bizi şimdi, ne kadar melek dinliyor? Ben de bilmiyorum, siz de bilmiyorsunuz. Allah, bizi murakabe buyuruyor; şu anda izliyor. Hepimiz bu tutanağın isimleri bulunan bireyleriyiz şimdi. Bu hadis-i şerifi ben size okuyayım, siz dinleyin. Lütfen kararlarınızı kendiniz veriniz.

Bir hoca çok sert konuşuyor, İslam'dan uzaklaştırıyor. Bir hoca bedavadan cennet dağıtıyor. Tamam. Hocaların kabahatlerini bir kenara bırakalım. Yağcı hocayla biberici hocayı ayır, ikisini de at. Tamam. Ne biberici hoca ne yağcı hoca olsun.

Buyurun Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi dinleyelim.

Kelepur Müslümanlık, ucuz Müslümanlık, birbirimizi "Merhametli, merhum, çok iyi adamdı." edebiyatlarıyla kendimizi avuttuğumuz siyaseti bir kenara bırakalım. Buyurun Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ve ashabını dinleyelim.

Önce size bir sahabiye hatırlatacağım. Osman bin Maz'ûn radiyallahu anh isimli bir sahabi var. Mekke'de ilk Müslüman olan yirmi kişiden bir tanesidir. İlk Müslümanlardan, yirmiden biri. Kaçınıcı olduğu belli değil ama yirmi birinci de değil. Allah ondan razı olsun. Habeşistan'a hicret etmiş. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle Medine'ye hicret etmiş ve Bedir görmüş bir sahabi. Hacılarını ziyaret ettiği "Cennetü'l-Baki" denilen mezarlığın ilk gömülü Müslüman'ı.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle bey'at etmiş Ümmül A'lâ dedikleri Ensar'dan bir kadın diyor ki: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem muhacirleri Mekke'den getirince kura çekildi. Oradan dört yüz aile kadar geldiler.

Mesela; "Osman isimli sahabi, gel bakalım. Sen filancayla kardeş ol." diyerek sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz onları kardeş yaptı.

"Osman ibni Maz'ûn bize düştü kardeş olarak." dedi. Kim? Ümmül A'lâ isimli Medineli kadın. Yani bunların ailesine Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem demiş ki: "Siz Osman'a bakacaksınız." Hangi Osman? Osman ibni Maz'ûn isimli Mekkeli, Kureyş'ten, ilk Müslümanlardan, yirmiden biri. Göklerin yıldızları gibi birisi. Allah için Habeşistan'a hicret etmiş, Medine'ye hicret etmiş. Bedir'e katılan üç yüz on kişiden bir tanesi.

Ne buyurmuş Allah Bedir'e katılanlar için? "Ne yaparsınız yapın bundan sonra. Ne yaparsanız yapın." buyurmuş. Bedir'e katılmış çünkü.

Osman ibni Maz'ûn radiyallahu anh vefat etmiş. Ümmül A'lâ diyor ki: "Osman bizim evimizde kalıyordu. Muhacir kardeş. Osman vefat etti. Doğru dürüst kefen yapacak bir şey bulamadık. Cenazesini yıkadılar. Elbisesini kefen yaptılar ona." dedi. İslam Devleti kurulmuş ama bu ihalelerden bir elbise bulamamış henüz. Kefen parası yok devletin. Osman ibni Maz'ûn radiyallahu anh bu muhacirlerden, Allah yolunda cihat edenlerden. Cenazesini hazırladık. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem evimize geldi. Osman uğurlanacak. Osman'ı ziyarete geldi cenaze hazırlıkları için.

Arkadaşlar,

Bu, Buhari'de 1243. hadis-i şerif. Kur'an'dan sonraki en mu'temet, en güvenli kitabımız. Yorum yaparak da anlatmıyorum, Buhari'de zikredildiği gibi anlatıyorum.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem evimize geldi. Osman İbni Maz'ûn radiyallahu anhin cenazesi hazırlanmış. Efendimiz de gelmiş, mahzun olmuş. Hicret arkadaşı, ilk yirmi Müslüman'dan birisi, basit bir isim değil. O arada Ümmül A'lâ isimli kadın da matem tutuyor. Niye? Hicret edip gelmiş, bunlar ev kardeşleri. Mü'min kardeşleri vefat etmiş.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, kadın bir şeyler derken onu duyuyor. Kadın: "Ne mutlu Osman'a. Allah sana rahmet etti, Allah'ın rahmetini kazandın, gittin. Şimdi cennetlerde neler yaşıyorsundur, dedim." diyor. Yani cenazeye doğru konuşuyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem döndü bana ve buyurdu ki:

"Ümmül A'lâ! Allah'ın bunu cennete koyduğunu nereden biliyorsun, bunu nereden anladın?" demiş. Kim? Ensardan bir kadın, Resûlullah'a beyat ettiği için Kur'an-ı Kerim "O bey'at edenler" diye başlıyor. Kimi konuşuyorlar? Osman ibni Maz'ûn'u. Kur'an-ı Kerim "O muhacirler!" diye başlıyor. Ümmü A'lâ ne demiş? "Ne mutlu şimdi, sana Allah cennette neler ikram ediyor." Resûlullah, bunu boş boğazlılık kabul ediyor. Allah'ın Osman'a ikramda bulunduğunu ne biliyorsun?

Kadın: -Allah ondan razı olsun- "Peki, ya Resûlullah, Osman rahmet görmediyse bu dünyada kim rahmet edecek? Kimse Müslüman değildi, Osman Müslüman'dı, iki defa hicret etti, senin yanındaydı."

Bakınız İslam dengesini, İslam'ın Peygamberi'nden görüyoruz.

هُوَ فَقَدْ جَاءَهُ الْيَقِينُ، وَاللَّهُ إِنِّي لَأَرْجُو لَهُ الْخَيْرَ، وَاللَّهُ مَا أَدْرِي، وَأَنَا رَسُولُ اللَّهِ، مَا يُفْعَلُ بِي

Osman'a gelince "gördünüz Osman öldü, Osman'ın iyi durumda olacağını umuyorum. Çünkü artık Osman gittiye, kimse yok. **Ama ben, Resûlullah olduğum hâlde bana ne yapılacağını kesin bilmiyorum.**" Ah merhum Resûlullah, sen merhumumuzdun bizim. Kâinata, "âlemlere rahmet" olarak gel, "Bana ne yapılır, ben de bilmiyorum." diye endişe taşı, yüz senedir sekülerizmin cenderesinde boğulup duran Müslümanlardan biri sadece anonsta "Filanca merhum olmuştur, cenazesi şurada kılınacaktır, iyi adamdı." diye anons yapıldığı için cennetlik olsun.

Can Kardeşlerim,

Alimallah bu hadisi şerif Buhari ve Müslim'in dışında bir hadis kaynağında olsaydı bu kürsüde bunu okumazdım, "acaba sahih midir?" diye içimde bir burukluk olurdu zannediyorum. Ama Buhari bizim Kur'an'dan sonraki en muteber kitabımızdır. "Ben Allah'ın Peygamberi'yim, bana ne yapacaklar ben de bilmiyorum." Bu söz kimin sözü kardeşlerim, kimin sözü?

"Allah, kendisi için yüz rahmet yarattı. İlk mahlûktan beri hâlâ bir tanesini kullanıyor, doksan dokuz tanesini mü'min kullarına saklıyor." diyen Resûlullah bunu söylüyor. Peki, bundan ne anladık? **"Umudum; volkandır ama şımarmam."** bunu anlıyorum. **Şımarmak yok, haddi aşmak yok.** Umuduma gelince, benimle cennetin ırmakları yarışamaz. Cennetteki hiçbir ırmak bile benim coşku kadar değildir. Biz böyle bir Ümmet'iz. Kur'anımız böyle bir Kur'an'dır kardeşler.

Bundan sadece "cennetin ırmaklarıyla ilgili" ayetleri çizersen abuk subuk işler yaparsın. Sadece "cehennem gayya kuyusuyla ilgili" ayetleri çizersen umutsuz bir serseri olarak dolaşırsın, virane olursun. Ümmeti Muhammed'in Peygamberi'ni de gördük işte.

"Osman için Allah'tan hayır istiyorum, bana göre de hayırlı ama iş garantiye gelince ben kendime bile ne yapılacağını bilmiyorum." Bu Resûlullah aleyhisselatu vesselamın sözüdür.

Kardeşlerim,

Umudumuz cennetin akan bir ırmağından daha coşkun olacak. Enes radiyalahu anının rivayet ettiği, Tirmizi ve İbni Mace'den rivayet edilen bir hadisi şerifi beraber dinleyelim.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme bir gencin çok kötü durumda olduğunu ölmek üzere olduğunu haberini vermişler. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de ziyarete gitmiş, bakmış ki çocuk bizim deyimimizle yolcu. Dönmüş, "yavrum, neler hissediyorsun, ne durumdasın?" demiş. Çocuk son nefeslerini veriyor. Yani çocuk dediğimiz on beş ve otuz yaşları arasında birisi. "Ya Resûlullah, şu günahlarım olmasa var ya cennete gireceğime çok umutluyum ama günahlarımdan çok korkuyorum." demiş. Aktaracağımız bölüm burası değil.

Efendimiz dönmüş yanındakilere buyurmuş ki: **"Allah, bu korkuyla bu umudun arasındaki kuluna azap etmez."** buyurmuş.

Buyurun: Sev, kork, umutla yaşa. Parolanın özeti bu kardeşlerim. Allah'ı sev, Şeriat'ı asırlardır ihmal ediliyor, göklerin taş gibi üzerimize atılma korkusunu hiç unutma ama sen sabah namazına kalktığın günler, haram burnunun dibine geldiği, sana tabloda ikram edildiği hâlde Allah'tan kork, unutulmadığını bil ve Allah'tan öyle bir umut taşı ki o umut, seni cennete kadar uçursun.

Umutsuz nesil istemiyoruz. Allah'tan korkmayı unutmuş nesil istemeyiz. Allah sevgisini kaybetmiş nesil de istemeyiz. Allah'ı seviyoruz, Allah'ın karşısında kusurlu olmaktan, günah işlemekten ödümüz patlıyor. Bir umuduma bakılsa Firdevs cennetlerinin en üstlerinden akan ırmaklar gibi coştüğüm görülecektir. Zaten umudumuz olmasa biz ne işe yarayacaktık ki?

Aziz Kardeşlerim,

Bu sözlerimizi şu anda Allah dinledi. Bütün anneler, babalar, muallimler, hoca efendiler olarak hepimiz dinledik. Hocamız, talebemiz, hacımız, hepimiz dinledik. Rabbimiz bu dinlediklerimizle amel edip etmediğimizi de soracaktır.

Kardeşlerim,

Allah'ı sevmeyen ve Allah'tan hakkıyla korkmayan ve umudu şu delikanlının umudu gibi olmayan kimse Müslümanlık yaşayamaz. Birileri Kur'an-ı Kerim'den ayetler seçip seçip bizi Allah'tan koparınlar. Seçtikleri ayetleri, "güya bize cennet vaat ediyor." diye cehennemleşmiş bir dünyayı bize beğendirtmesinler. Şu sistemin, demokrasinin, laikliğin, şuculuğun-buculuğun mü'minleri ezip geçtiği bir dünyayı sırf biz "Perşembe akşamları rahat toplantı yapıyoruz, ya da şuradaki ihaleyi kazandık veyahut da bizim adamımız filan yere tayin edildi." diye "elhamdülillah, yeniden Endülüs İslam Devleti kuruldu." diye safsatılara bizi boğmasınlar.

Ortada bir gerçek var. Bizi cehennemleşmiş bir dünyada yaşıyorlar ama Allah'a öyle umudum var ki bu cehennemden içinden beni Firdevs cennetine koyacak. Sensin umudum Rabbim, çünkü Kitabım'dan bunu gördüm. Eğer bu dengeyi kuramazsak kardeşlerim, namazı anlatan ayetleri sadece şu kalemlerle çizsem, emin olun oruç da tutmaz o Müslüman bir daha. Bir ölçer ki namaz, yüzde bin anlatılıyor, oruç iki ayette geçiyor. Tutmasam da olur, al sana yeni bir içtihat.

Müslüman gençleri, abuk subuk fikirlerin etrafında koyun sürüsü gibi nasıl süründürdüklerini size izah ettim kardeşlerim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin de dengeyi nasıl kurduğunu anlattım. Maide Suresi'nin 98. Ayetini de beraber dinledik.

Müslümanlık budur, Allah'ın Şeriatı budur, siret; Peygamber aleyhisselamın hayatı bunun için öğrenilir. Maide Suresi'nin bu ayetine göre aile kurulur, devam ettirilir. Bu ayetin temel ölçüsüne uymayan vakıf, Müslümanların vakfı değildir, oraya çocuklarımız gönderilmez.

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Uygulaması olmayan bir camide namaz da kılınmaz.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.